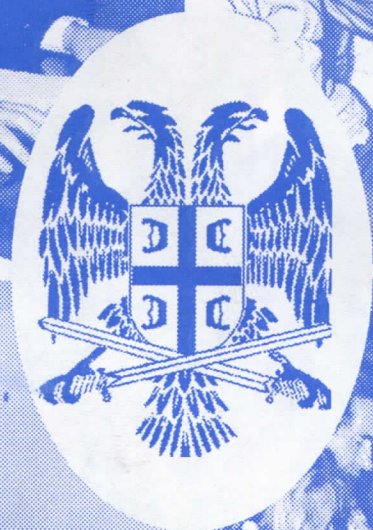

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ, БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

НОВИ БЕОГРАД, СЕПТЕМБАР 1999.
ГОДИНА X БРОЈ 660

ЗА ДОМАЋИНСКИ НОВИ БЕОГРАД

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

ОПШТИНСКИ ОДБОР СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ НОВИ БЕОГРАД

ЗА ПОШТЕНУ ВЛАСТ

Општински одбор Српске радикалне странке Нови Београд један је од најбољих општинских одбора ове политичке странке. Успешно ради и делује реализујући програмске циљеве српских радикала. Реалне амбиције чланова овог општинског одбора поткрепљене су оптимизмом и свакодневним радом на терену. Средином јануара ове године, на функцију председника општинског одбора дошао је Божидар Вучуровић, републички и савезни посланик. Оно што карактерише овај општински одбор је непрекоран и квалитетан рад.

У овим тешким тренуцима, када се Србија налази пред најтежом битком у својој историји, потребан јој је домаћин, који ће домаћинском политиком и залагањем извести српски народ на пут економског и привредног опоравка.

зграду Скупштине општине Земун и разним аукцијама, чији је приход намењен борцима последњег рата, помогли житељима овог града. Оно што су српски радикали урадили за општину Земун, у последњих неколико година, служи за

Историографија општинског одбора Нови Београд

Овај одбор је основан 1991. године. Убрзо по оснивању број чланова се увећавао. Многи од њих и данас кажу да им је главни разлог приступања Српској радикалној странци патриотизам и домаћински однос према свим облицима својине. Много труда и залагања уложили су српски радикали да би стекли поверење код народа. Данас овај општински одбор може да се похвали великим бројем младих, способних и образованих људи, који својим радом на терену доприносе порасту популарности српских радикала у Новом Београду. У прилог овој тврдњи говори податак да општински одбор Нови Београд има око 4500 чланова и велики број симпатизера, који свој рад повезују и реализују преко тридесет два месна одбора.

На последњим локалним изборима, Српска радикална странка је у Новом Београду освојила више од 26.000 гласова (изражено у процентима 21,3%) и добила шест одборничких места у Скупштини општине Нови Београд. У другом изборном кругу освојена су два одборничка места у Скупштини града Београда. Драгомир Павловић и Божидар Вучуровић нанели су тотални пораз коалицији Социјалистичке партије и Југословенске удружене левице са 1500 гласова разлике. Одборници Скупштине општине Нови Београд, Бранко Ковачевић, Маја Петровић, Гојко Мркаљ, Горан Веселиновић, Милутин Благојевић и Радивоје Пејчић, својим радом и трудом желе да оправдају поверење које су им указали Новобеограђани. Пре свега, они се залажу да одговорно и савесно ураде и реше сваки проблем који чују од грађана Новог

Божидар Вучуровић: „Ускоро домаћинска власт и у Скупштини општине Нови Београд“

По угледу на општину Земун

Српски радикали су своју домаћинску политику већ показали на примеру огледне општине Земун, у којој су постали вршиоци власти 1996. године. Тада су „објавили рат“ миту и корупцији, реновирали

пример и другим политичким странкама, а посебно општинским одборима Српске радикалне странке који, такође, желе да покажу домаћинску особину српских радикала на сопственим примерима. То је један од главних мотива и општинског одбора Српске радикалне странке Нови Београд.

Београда. Иако српски радикали нису освојили на претходним локалним изборима власт у општини Нови Београд, одборници Српске радикалне странке Нови Београд показују вољу и жељу да што више помогну у решавању проблема грађана Новог Београда, па се на основу стечених искустава из општине Земун, предлажу нека значајна решења.

„Ко умјје, њему двије”

Почетком ове године дошло је до промене руководства у општинском одбору Српске радикалне странке Нови Београд, када је на

нима допринели су повећању броја симпатизера Српске радикалне странке, али и нових чланова. Тако програм Српске радикалне странке није више само слово на папиру и непознаница за грађане, већ је остварљива реалност. Страначке новине уредно се деле, па грађани и тако могу да разумеју све нејасноће, не само што се тиче проблематике Новог Београда, већ и оне политичке недоумице везане за нашу земљу.

Најважнији циљ општинског одбора, омасовљење странке, као и појачана активност свих чланова, створили су нови оптимизам и ентузијазам, не само код српских ра-

путем. Једини легални пут који води у промене јесу избори. То су углавном теме које чланови општинског одбора Нови Београд објашњавају Новобеограђанима на терену.

За легалне промене власти

Проблема је много, Србија стегнута, српско национално биће је још једном у својој историји суочено са готово нерешивим проблемима опстанка. Међутим, уз српске радикале нада за легалне промене постоји. Грађани Србије жељно очекују нове изборе на свим нивоима. То иш-

Програм Српске радикалне странке није више слово на папиру

место председника дошао Божидар Вучуровић. Он је кренуо амбициозно и одговорно да решава проблеме који притискају Новобеограђане. Конструктивне сугестије које је давао члановима општинског одбора уродиле су плодом, а члановима странке улиле ново самопоуздање и енергију која их је терала на још већи рад. Пре свега, непосредни контакти чланства са политички неодређеним Новобеограђа-

дикала већ и код оних Новобеограђана који желе домаћинске промене на врху власти. Наравно, створиле су се нове наде које буде готово успаване амбиције о нормалном животу. Српски радикали не обећавају куле и градове, већ много зноја и рада који ће реално бити награђени. Такође, српски радикали не желе да до промена дође на улицама, уз крвопролиће, већ легалним

чекују и Српски радикали. Најизвесније је да ће се прво одржати локални избори, за које су чланови Српске радикалне странке општинског одбора Нови Београд већ спремни. Њихова популарност и упориште, које имају код Новобеограђана гарантују победу на локалним изборима, што значи нове домаћине у Општини Нови Београд.

Татјана Олујић

„НАСЕЉЕ СУНЦА“ БЕЗ СУНЦА

Скромном акцијом општинске и градске владе, грађанима новобеоградских блокова 70, 44 и 45 живот би био много лепши, јер од реке која тече поред њихових зграда имају само комарце. Акцијом српских радикала питања су покренута са мртве тачке.

Грађани новобеоградских блокова уз Саву имају, заиста, ваљаних разлога да буду незадовољни. Већ годинама, притишћу их исти проблеми чије решавање би и те како променило садржај њиховог живота и после радног времена намењеног, између осталог, одмору и рекреацији. „Што даље, све горе“ каже становник блока 44 Бошко Живковић са којим смо, врелог августовског дана, прошетали савским блоковима. Он је и председник месног одбора Српске радикалне странке „Ада Међица“. Заједно са својим страначким колегом из месног одбора „Сава“, иницијатор је двеју петиција, са преко четири хиљаде потписа, упућених градској влади на разматрање да би се решили проблеми о којима ћемо у овом тексту писати.

Уз реку без плаже

Многи Новобеограђани ће ово лето провести у својим домовима. Беспарица, која хронично притиска џеп, и високе цене одлазак на летовање претварају у мисаону именицу остављајући грађане ових бетонских насеља да се сналазе како знају и умеју. А све је, бар тако кажу, могло бити другачије. Да је само мало више интересовања општинске власти, да је град хтео да издвоји скромна материјална средства, грађани новобеоградских блокова уз Саву имали би своју плажу, ту, непосредно поред њихових зграда. У врелим летњим данима, када температура побесни, могли би да се расхладе у својој реци. Чине то они, додуше, и сада, одласком на Аду Циганлију али тако што на својој запуштеној обали чекају чамац који треба платити, да их превезе на чувено београдско купалиште. До места где се чамац чека, мора се ићи утабаним путевима. Ако се случајно скрене, улази се у траву покошену ко зна кад. У њој, ове године, инсеката као

никад. За такво путовање до купалишта, опрезност је задатак број један, поготово ако се поведу и деца.

Вече поред реке није нимало боље. Некада предвиђено шеталиште, сада само именом подсећа на то, јер по њему јуре аутомобили, често брзином од које застаје дах. Иако је милиција на Новом Београду неколико пута обавештавана, рекли су да могу да интервенишу само ако се поставе саобраћајни знаци за које је надлежан град.

Годинама ништа ново

Блок 44 је насеље познато по великом тржном центру Пирамида. По годинама најмлађе, а по садржају које пружа становницима, нарочито деци и омладини, најсиромашније. У Пирамиди има свега а у насељу ни школе ни вртића. Нема љуљашки, клацкалица и паркова за децу, нема ни клупа испред зграда. Само један кошаркашки терен и то је све за рекреацију житељи овог насеља.

Улазећи у насеље од реке, наилази се на велику пољану обрасту коровом из кога вине фудбалске стативе. Простор, некада намењен за школу а касније претворен у спортски терен, нема више ни ту функцију. Уништио га је коров. Сличну судбину доживео је и некада планирани базен у несуђеном олимпијском насељу, непосредно уз Саву, у који се сада депонује шут.

Средином блока је дугачка стаза оивичена бетонским клупама предвиђена за шеталиште, али без зеленила. На наше питање: „Шетате ли овде?“ Зорица Ковачевић из Улице Гандијеве каже: „Никада. Одозго сунце, одоздо врео бетон, па какво је то шетање? Понекад са мужем прошетам кроз блок 45. Тамо има много више зеленила. Било је, додуше, покушаја да се и ово шеталиште озелени али без успеха. Посаде се младице у касно пролеће у песак, не заливају се и то се онда осуши. Зато сада имамо шеталиште по којем нико не шета.“

И овде се, кажу, возе аутомобили. У сукобу грађана и несавесних возача изгубљена су два људска живота.

Шеталиште које пролази кроз сва три блока носи име Шпанца Лазара Кардинасе. Његов син, високи функционер у Уједињеним нацијама, гласао је за санкције Југославији, због чега грађани траже да се шеталишту да име велике српске песникиње Десанке Максимовић. Да величином свог имена, као снагом својих песама, спаја шетаче ових блокова.

Први човек српских радикала месног одбора „Ада Међица“ одвео нас је и до склоништа која су углавном дата на коришћење приватницима за складишта, па је у време рата овде било великих проблема. Запуштена, пуна воде и лагероване робе, готово две ратне недеље била су ван функције.

Пролазимо даље поред великог тржног центра на који се наставља пијаца, велика, добро опскрбљена. Подмирује потребе не само ова три, већ и суседних новобеоградских блокова. Слика типична за саобраћајни хаос наше градске стварности. Аутомобили паркирани где је ко стигао. Трубе, цвиле аларми. Пре седам година, овде је започета јавна гаража која још није завршена. Тако сада, на овом изузетно прометном месту, нема саобраћајног реда а град и општина не убирају значајна средства од паркирања.

У овим блоковима се годинама није отишло даље од планираног. Све је стало као казале на поквареном сату. Због такве пословне политике, желећи да се овде нешто позитивно дешава, српски радикали месног одбора „Ада Међица“ и „Сава“ покренули су крајем прошле године акцију, потписивања петиције за решавање грађанских проблема.

Месецима чекају да им градска влада одговори: хоће ли добити уређено, осветљено и браницима заштићено шеталиште са новим именом, своју плажу, поправљене стазе са обореним ивичњацима за шетњу инвалида и остало о чему смо у тексту писали? Остаје да се надамо. Можда ће и овај чланак иницирати некога од надлежних да са планова пређу на дело и са мало инвестиција, а више добре воље, живот људи у овим насељима учине лепшим и квалитетнијим.

Бранка Бркљач

УБИЦА СЕ ЗОВЕ — НАТО

Прва и једина цивилна жртва Новог Београда је Слободан Тришић, радник Београдске електране. Живот је изгубио на радном месту. Био је активан члан Српске радикалне странке при месном одбору „Козара”. У знак пијетета доносимо причу о њему.

У породици Тришић четврти април остаће заувек исписан црним словима. Тог несрећног дана остали су без свог хранитеља и стуба породице. Супруга Радунка изгубила је узорног животног сапутника, а Јелена и Игор оца какав се само пожелети може.

Прва и једина цивилна жртва Новог Београда у току бестијалне нато агресије је Слободан Тришић

Слободан Тришић је рођен пре педесет три године у Куршумлији. Рано је остао без оца, а брига о њему и још четворо деце пала је на терет самохране мајке. Са непуних двадесет година, како се то у народу каже, трбухом за крухом, дошао је у Београд и запослио се у Клузу. Пре девет година прешао је у Београдске електране. Радио је као чувар топлане на Новом Београду, и четвртог априла изгубио живот на радном месту, под канонадом агресорских бомби које су сејале смрт с висина.

„Као и свих претходних дана на знак сирене одлазили смо у склони-

ште”, каже у црно забрађена супруга Радунка. „У стан смо ушли око поднева да ручамо а Слободан је мало прилегао јер је радио ноћну смену. На посао је отишао око седамнаест часова. Пред јутро нешто је страшно затутњало. Мислили смо, руши се цело насеље. Син је са компшијом отишао на кров. Силазио је”, присећа се Радунка вичући „Мама, топлана”. Кроз мене је прошла нека црна слутња, као да ми је неко рекао да се Слободану нешто страшно десило. После два сата дошли су људи из топлане и потврдили моје зле слутње.

Страшно нам се десило. Не можемо никако да прихватимо да је живот без њега наша стварност. Остала сам сама са децом. Изгубљена и неспремна да се сучим са истином. Имала сам доброг животног друга. Наш брак је текао у договору и разумевању. На моја плећа сада су пале велике обавезе. У таквој ситуацији, када вас и несрећа задеси, сваки људски гест, свака топла и пријатељска реч, много значе”, и настављајући своју причу Радунка каже:

„Велику помоћ у нашој несрећи прво нам је

пружила топлана у којој је радио мој муж. Добили смо материјалну помоћ а деци су додељене стипендије до завршетка школовања. Јелена је студент прве године Филозофског факултета а Игор је по завршетку трогодишње машинске школе одлучио да иде даље. Била је то очева жеља. Да му деца заврше високе школе и буду образовани људи. Новчану помоћ пружио нам је и град Београд као и Министарство за рад, социјална и борачка питања. Непосредно, после трагедије, међу првима је дошао да нам изјави саучешће господин Александар Вучић испред Срп-

ске радикалне странке чији је члан био мој муж. Српски радикали су били и на сахрани. Честито су испратили свог страначког колегу. Општински одбор Новог Београда упутио нам је новчану помоћ. Господин Вучић је обећао стипендију мом сину преко Министарства просвете одакле су нас већ звали.”

Људи и институције из целог града слали су Тришићима телеграме саучешћа. Сви су их се сетили. Сви, са захвалношћу кажу они, сем општине Нови Београд на којој је живео, на којој је радио и изгубио свој живот.

Прва и једина цивилна жртва Новог Београда, Слободан Тришић, човек о којем је писала и причала цела српска јавност за општину Нови Београд као да није ни постојао. Таквим понашањем челници ове институције, прекршили су основна правила моралног људског понашања.

„Сазнала сам да је град Београд упутио свим општинама, извесна средства за помоћ породицама настрадалих у овом проклетом рату. Пошто нас из општине Нови Београд нису звали, отишла сам сама. Нико ништа није умео да ми каже.”

Радунка ради у предузећу које већ месецима не исплаћује плате својим радницима. Зато јој је сваки динар преко потребан. За додатни рад није способна јер због нарушеног здравља ради скраћено радно време. По свим критеријумима сада има право на бенефиције у плаћању комуналних услуга. У стамбеном су јој рекли да би оне биле још веће ако би у Општини добила извесну потврду. Није успела. Од шалтера до шалтера нико ништа не зна. Зашто, пита ова унесрећена жена. Зар нам туге и бола није доста за цео живот. Да нам се само све ово није десило.

У мају би Слободан Тришић напунио тридесет година радног стажа. Радово би се првим положеним испитима своје мезимице Јелене и Игоровој жељи да настави школовање. Чувао би и даље топлану на Новом Београду и са супругом Радунком бринуо о својој породици. Били су скромни и срећни и ничија им помоћ није требала.

АНКЕТА - НОВИ БЕОГРАД ИЗБОРИ: ДА ИЛИ НЕ

НАРОД ЈЕ ЗА СРПСКЕ РАДИКАЛЕ

Непријатељ притиска споља, али непријатеља имамо и у унутрашњости земље. Роваре као кртице по изнуреном српском бићу. Социјална беда и привредни колапс расту и још више отежавају и овако тешко стање.

Шта Новобеограђани мисле, како се из ове политичке и привредне кризе може изаћи? Ко има политичку и реалну снагу да победи на евентуалним изборима?

Мирослав Миловановић - техничар
Гледајући садашњу ситуацију, а имајући у виду да између онога што је обећавано и онога што је остварено постоји велики раскорак, потребни су нам прави демократски избори на које ће свака странка изаћи самостално без удруживања са другим политичким партијама и разноразним покретима. Једино се тако може видети јачина сваке странке и њена снага, а да сопственим програмом и радом избори статус за себе. Од Српске радикалне странке сам више очекивао. Знао да они у овом тренутку нису могли да постигну потпуну реализацију њиховог политичког програма, али надао сам се... Удруживањем са левим странкама само губе поене, а мало могу да ураде. Немају потребе за тим. На примеру Косова су пали на испиту. Интереси појединих људи у борби за власт, по мени, криви су због овог хаоса у земљи. Таква политика мора припасти прошлости у интересу Срба.

Душица Максимовић - васпитачица
Прави и регуларни избори су једино решење за нас, али ја у њихову регуларност више не верујем. Током НАТО агресије на нашу земљу била сам на страни српских радикала који нису пристајали на долазак ових данашњих окупатора. Ко је могао поверовати да ће војници земаља агресора сада, тобоже, чувати српски живаљ на Косову и Метохији. Стварност је показала прави смисао њиховог доласка. Срби напуштају вековну српску земљу и своје домове а у њихове куће улазе Шиптари. То је срамота, то није смело да се дозволи. Упозоравали су српски радикали, али цабе! Зато Српска радикална странка никада више не треба да улази у коалицију са другим политичким партијама. Југословенска левица и Социјалистичка партија Србије увек ће радити по својој и грабити за себе.

Желько Јовановић - дипломирани економиста

Избори су неминовност коју доносе наредни дани. Што пре до њих дође, то

боље. Милошевићево „не може - може” довело је све Србе у незапамћену понижавајућу позицију, а Србију у привредну катастрофу. Такав режим мора да оде са политичке позорнице. Радикали нису требали да имају са њима посла. Српски радикали су паметни, енергични, способни и самостално треба да воде своју политичку кампању. Лично мислим да Српска радикална странка тренутно има све адуте. Њихов енергични став против доласка страних трупа на подручје Косова и Метохије у складу је са жељама српског народа.

Бошко Ковачевић - електроинжењер

Готово сам сигуран да ће избори морати да се спроведу до краја године. Народ се буни против Милошевића. Биће још горе чим цене почну да расту. Све је у грозном хаосу до ког нас је довела политика оних који прогласише победу на изборима неће моћи много да уради, јер је земља страшно осиромашена и доведена до дна. Много ће времена проћи док не изађемо из овог колапса.

Поздрављам опстанак Српске радикалне странке у садашњој републичкој Влади јер сматрам да је у овом тренутку теже остати но отићи. Ипак су ту да неке ствари контролишу, каналишу. На следеће изборе, као и до сада, треба да изађу сами и да се, као највећа странка, свим снагама боре за своје место у политици. Допадају ми се јер су најнепосреднији, најискренији и што су у односу на долазак страних трупа на Косову и Метохији показали да су прави Срби. Нисам члан ниједне странке али ћу свој будући глас дати њима.

Драган Судар - службеник

Избори, републички и савезни су неопходни и треба што пре да се спроведу. Очигледно је да народ није задовољан. Против тога сам да нам било ко диктира шта ћемо ми да радимо и кога ћемо изабрати. Народ је тај који

треба да одлучи на изборима. Прво се причало да ниједан окупаторски војник неће ступити на Косово и Метохију, а сада се под њиховом заштитом Срби селе. У име кога и чега?!

Српска радикална странка има добар програм и треба да се бори да се он спроводи. На изборе треба да изађе самостално и да сама води политику коју заступа. Не треба да иде у аранжман са социјалистима јер све добро што уради пада у заборав пред њиховим неуспехом. Народу треба вођа као што је Шешел, без длаке на језику, који се отворено бори за интерес српства. Шешелу недостаје медијска кампања путем које ће народ засипати истином. За мене је Српска радикална странка, и поред тога што су у Влади, још увек највећа опозициона странка и типујем на њих.

Ђорђе Дехељан - гумарац

Превремени локални и савезни избори би трбало да се одрже, и да свака странка засебно иде на изборе. На прошлим изборима су биле стваране свакојаке коалиције из којих ништа није испало како треба. Све је то било погрешно. Српска радикална странка треба да изађе сама на изборе, како би се видела права снага свих партија, и да се прави домаћин покаже. Сведоци смо да су Косово и Метохија издати! Све је то могло да се избегне, без жртава, жена завијених у црно, људи без крова над главом, без разрушене привреде, индустрије. Онај ко је одлучио о судбини Косова и Метохије треба да се погледа у огледало да види докле је стигао са својом владавином јер држава је у тоталном хаосу. Једино решење да грађани кажу доста овој власти су нови избори на свим нивоима.

На крају крајева, није срамота ако неко нешто погрешно уради, али ако је то на штету других људи, онда је то непоштено према тим људима. Народ је на ивици егзистенције, многе фирме не раде, људи не примају плате, рачуни се гомилају, са каматама, а наша влада се на све то не обазире.

Против сам тога да грађани излазе на улице, да звижде против власти и изазивају немире. Најбољи начин је да парламентарним путем народ одлучи ко ће да га води даље, у бољи живот.

Ја сам обичан човек, волим мир, тишину, да радим и понешто зарадим, а ово што раде појединци, што хушкају, праве немире у народу, то је срамота. Свима је јасно под чијим патронатом они раде.

Српска радикална странка је својим програмом најближа победи, али јој је зато потребна телевизија и радио

СПС, ЈУЛ и СПО, мало тога може да се уради. Како Косово и Метохија нису сачувани, Српска радикална странка више нема шта да тражи у Влади која не служи српском интересу и свом народу.

Јован М. - пензионер

Да смо упали у кризу, сигурно је да смо упали, а како ћемо се извући из кризе, тешко је рећи, зато што нам недостаје оно што је основно, а то је јединство, недостаје нам воља и жеља свих људи да се очува ова земља, да се очува наша традиција, наша историја.

дикале. Од свих политичких странака једино могу да поздравим рад Српске радикалне странке, јер се боре за интересе српског народа.

Славица Р. - правник

Нове изборе треба спровести што пре, јер на изборима народ треба да одлучи да ли је за промене, и у којој мери је за промене. Све проблеме треба решавати искључиво парламентарним путем. Против пучева сам, државних удара, изазивања немира на трговима и улицама. Власт треба мењати путем избора. Једино на изборима на-

Др Шешељ увек спреман за разговор са народом

станица, да би тај програм што више приближили народу. Да српски радикали нису ушли у Владу националног јединства, ова катастрофа која нас је задесила била би још већа.

Зоран К. - грађевински техничар

Сматрам да су превремени избори у овом тренутку једино право решење за спас наше отаџбине. Да би Косово и Метохија остали у саставу Србије и Савезне Републике Југославије, политички немири морају да се стишају, а странке, међусобно више сарађују, јер једино слога и јединство могу да нам сачувају земљу.

Уласком у Владу Српска радикална странка је покушала да уради све најбоље, али поред политике какву воде

Мислим да је све исполитизовано на свим нивоима, да је интерес политике интерес престижа у политици, а не питање интереса земље и народа.

Мислим да све може да се реши без избора, треба одмах решавати, јер ја не видим могућност извођења избора с обзиром на стање на Косову и Метохији. Без Косова и Метохије се не може ићи на изборе, јер је Косово на изванредан начин издвојено из Србије и Савезне Републике Југославије. Тај део наше државе је под окупацијом.

По традицији, моја је породица пре Другог светског рата била за радикале. Иначе сам ванстраначки одређен, али кад бих морао да будем у некој странци, онда бих био за српске ра-

род може да пресуди ко је био у праву. Сматрам да је Српска радикална странка своју судбину у Влади националног јединства искључиво везала за судбину Косова и Метохије. Оног тренутка када су окупаторске трупе ступиле на тло ове наше свете земље, српски радикали су с разлогом поднели оставке.

Сматрам да су свој посао радили одговорно и патриотски. Донели су неколико добрих закона. Успели су морал српског народа да подигну до незапамћених висина. Остали су при својим ставовима, у којима се руководе интересима народа који их је изабрао.

**Татјана Олуђ
Бранка Бркљач**

ОДЛУЧНЕ ПОЛИТИЧКЕ МЕРЕ

Др Војислав Шешел: Амерички окупатори на Косову и Метохији настављају прогон српског народа и прикривање злочина шиптарских терориста. Ту америчка политика показује своје право лице.

Сви злочини који су почињени над српским народом учињени су уз благослов Америке и западних сила. Све

Др Шешел: „Српска радикална странка никада неће одустати од борбе за ослобађање Косова и Метохије”

што су шиптарски терористи урадили протеклих година урађено је по налогу америчке дипломатије и америчких обавештајних и контраобавештајних служби.

Американци непрекидно тврде да на Косову и Метохији постоје масовне гробнице у којима су сахрањене „жртве српских репресалија”, како они наводе. Нигде тих гробница нема. Да ли су их негде нашли? Нигде ниједну. Нашли су, наравно, сахрањене шиптарске терористе. А шта ми да урадимо кад упуцамо неког шиптарског терористу, него да га сахранимо? Нећемо га ваљда држати у излогу или у картонској кутији? Најнормалније је да се убијени терориста сахране. Али претходно се изврши идентификација, па се леш обележи и тако даље.

Нигде нема, дакле, никаквих доказа за неке масовне српске злочине, за убијање цивила, жена, деце, о чему је непрекидно трубила западњачка пропа-

ганда. Али се налазе масовне гробнице у којима су српски цивили сахрањени, и који су очигледно масакрирани, који су очигледно били жртве шиптарског тероризма. То Американци прикривају, то систематски заташкавају и у томе им помажу, наравно, њихове слугерање новинари, дописници разних западних медија из Београда, међу којима има и Срба, дописници „Слободне Европе”, „Гласа Америке” и сличне битанге, слична фукара која издаје свој народ и за новац се продаје Американцима и њиховим слугама.

Међу њима има и оних чији су рођаци непосредно страдали као жртве шиптарских терориста, а настављају да служе заправо убицама својих рођака. И таквих новинара има, који раде за „Слободну Европу”, „Глас Америке” и слично.

Српска радикална странка неће никада одустати од борбе за ослобађање Косова и Метохије. На Косову и Метохију се мора вратити наша војска и наша полиција кад - тад.

Што се тиче унутрашње политичке, економске и социјалне ситуације у Србији, српски радикали ће инсистирати да се наста-

ви са радикалним економским и социјалним реформама. Кораци који су предузети на том плану већ су дали добре резултате. Показало се да је то добар пут и ми имамо договор са нашим коалиционим партнерима да истрајемо на том путу, и ми ћемо истрајати.

Српска радикална странка сматра да је крајње време да се у Републици Српској предузму одлучне политичке мере, да се у народу жигосу српски издајници који служе Американцима и другим окупаторима, да се једноставно види ко је за српство, ко је за отаџбину, а ко је за НАТО.

Садашње власти у Републици Српској у већини служе НАТО-у, против интереса свога народа. Влада Милорада Додика није искористила ни редовне ни ванредне правне лекове поводом коначне арбитражне одлуке о Брчком. Влада Милорада Додика могла је да се обрати међународном суду правде у Хагу и аустријском правосудју, пошто је

Аустрија држава у којој је радио арбитражни трибунал и пошто и аустријски правосудни систем мора да се узме обзир као систем државе у којој се изводе неке правне радње и воде правни докази и доноси судска одлука, у овом случају у облику коначне арбитражне одлуке. То Влада Милорада Додика није урадила. Она је и даље огрезла у криминалу, у пљачкама, а о томе у каквом криминалу су огрезли режими у данашњој Босни и Херцеговини говори и западна штампа, и западни медији, западне дипломате.

Западне дипломате намерно увлаче поједине функционере који им служе у криминалу и корупцији, да би их имали у шакама и да би их се лакше отарасили у погодном моменту када им више не буду потребни. С друге стране, западне дипломате су обигравале око појединих функционера Републике Српске за које се знало да су на хашким потерницама или да би могли бити на хашким потерницама, обећавали им да ће избећи да иду у Хаг ако служе окупаторима и непријатељима свога народа. Неки од њих су се стављали у службу и кад су искоришћени, одбачени су као исцеђени лимун. Оно што се десило Момиру Талићу, чека сигурно и Биљану Плавшић. Зашто би она била поштеђена кад више не буде потребна?

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешел

Издање приредно:
Општински одбор Нови Београд
Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић
Заменик главног и одговорног уредника: Душан Весић
Помоћник главног и одговорног уредника: Јасна Олућ
Технички уредник:
Северин Поповић
Техничко уређење и компјутерски прелом: Саша Радовановић
Лектор: Зорица Илић
Редакција: Момир Марковић, Наташа Јовановић, Јадранка Шешел, Жана Живаљевић, Александар Вучић, Драгољуб Стаменковић, Весна Арсић, Коста Димитријевић, Вељко Дукић, Весна Марић,

Секретар редакције:
Љиљана Михајловић

Штампа: „Крамер принт”
Коларчева 46, Земун